

A. de Lelie, *De Teekenzaal van Felix Meritis*, 1802 - Rijksmuseum

zekere mate van verbeeldingskracht, die datgene compenseert, waarin de waarneming niet kon voorzien, ontbreekt den kunstenaar ten volle. Dit jaar ook nog zet hem wederom aan het werk voor Felix Meritis. Een tegenhanger der Teekenzaal moest het zijn, verbeeldende „het Museum der Tekenkunde gestoffeerd met eenige der aldaar staande Beelden, en voorts de Pourtraitten der Commissarissen en Direkteuren van de Departementen Teekenkunde, Letterkunde en Koophandel benevens de secretarissen der Maatschappij”⁷. Voor f 1300.— aangenomen, wordt het in 1809 als „gereed zijnde om in de Maatsch: gehangen te worden”, in eens door thesaurieren met f 1350.—, zeker wel met inbegrip der lijst, voldaan. Het stuk vertoont naast zijn tegenhanger aanmerkelijke veranderingen in de artistieke zienswijze. Het is niet meer op toon gebouwd, waardoor de kleur sprekender maar toch minder levend is. De teekening in haar vormbegrenzende taak treedt naar voren, er is een grootere plastische scherpte en het eigenaardig maniërisme, dat